

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

79. De quibusdam circa donationem Episcopalis sedis à Pipino factam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

erstadt consecrassè 52. Ecclesias Parochiales. Quis credet tam paruo temporis spatio, primis fidei incunabulis, non amplo Christianorum statu, in vico vno consecratas Ecclesias quinquaginta duas, & quidem Parochiales? Exemplum simile non occurrit.

DISSERTATIO LXXIX.

De quibusdam circa donationem Episcopalis
sedis à Pipino factam

Citato cap. 13 Idem Marcellinus, cur Willibrordus sit potior digniorque Episcopus, quam S. Swibertus, qui etate & consecratione erat prior, declarat per hæc verba: *Et licet S. Swibertus egregius Pontifex praecefferit S. Willibrordum tempore, tamen S. Willibrordus praeceedit S. Swibertum dignitate, & primus Archiepiscopus Traiectensis reputatur, eo quod à S. Sergio Papa Archiepiscopus Frisonum specialiter consecratus, & à sede Apostolica ad eundem populum missus fuerit: atque quod ab Illustri Principe Pipino de Herstallo & à glorioso filio eius Carolo Martello ex Regali donatione ciuitatem Traiectensem cum suis appendicibus pro se & suis successoribus Episcopis Traiectensis Ecclesiae impetrauerit. Et ideo S. Swibertus, non Episcopus Traiectensis appellatur, sed cœpiscopus S. Willibrordi. Quæ in vltima ratione atque quod ab Illustri Principe Pipino, &c. accommodatè sunt accipienda, aliàs decipere nata. Colligeret quis inde Pipinum dedisse S. Willibrordo Ciuitatem & iura quæ in Traiecto possedit, quod minimè verum est: Pipinus solum donauit palatium regale ruinosum (secundum Hedam) intra castrum, quod à Regibus Franciæ fuerat cultum ante inuasionem Radbodi Regis, & iam per Frisiorum malitiam desolatum.*
Donauit

Donavit S. Willibrordo ad inhabitandum, sedem Episcopalem instituendum, Ecclesiam suo muneri aptandam: nulla secularia Iura in oppidum adiecit, quæ simul cum oppido primus elargitus est eius filius Carolus Martellus, cuius diploma suo loco exhibebimus. Quæ ergo tam in Ecclesiasticis, quam secularibus Traiecti antè mortem possedit S. Willibrordus, partim habuit à Pipino, partim, & quidem potissimè, à Carolo Martello.

Verùm quid per Regalem donationem apud Marcellinum intelligemus? posset videri Regalis donatio idem esse quod donatio liberalis, munifica, Basilica, Regiâ personâ digna. Mallem nihilominus ego intelligere donationem Regis nomine factam: Traiectum namque ad Regem Franciæ pertinebat, & quod S. Willibrordo primò donabatur, erat palatium regale. Licet vero Maiores domus, qualis erat Pipinus, multa pro libitu disponerent, in solidum tamen nihil agebant, nisi ex commissione speciali vel generali Regis, ac tanquam Vicereges; aliàs enim inualide & non firmiter stetit talis elargitio, & Regibus irritare semper licuisset.

Ex dictis corrigendus est Franciscus Irenicus lib. 3. ex egeſis Germaniæ cap. 44. asserens Episcopatus Mindensem, Monasteriensem, & Traiectensem (ad Rhenum) à Carolo magno erectos anno 781. & Willibrordum Traiectensis primum curam suscepisse, eodem, scilicet, Rege, cum S. Willibrordus regnum Caroli Magni non viderit & ante annum 781. iam à 40. annis mundi stationem deseruerat. Multarum Episcopaliū sedium Author est Carolus magnus Generosissimus & pijsſimus; Osnaburgensis, cui S. Wihonem Frisium S. Willibrordi olim alumnus: Mindensis, cui Heribertum: Monasteriensis, cui S. Ludgerum: Verdenſis, cui alterum Swibertum Abbatem

Anglum : Bremensis, cui Sanctum Willehadum imposuit. Ast Traiectensis orta est satagente S. Willibrordo, auspicijs Pipini Herstalli per Sergium Pontificem, anno 696. confirmata & aucta plurimum eius iura per memoratum Carolum Martellum Herstalli ex Alpaide progenitum. Suspicio contigisse Irenico quod illis, qui dum saeculo septimo, octavo, vel nono, aliquod insigne praesertim à Carolo factum inueniunt, statim id Carolo magno adscribunt, quasi nullum cor alijs, aut non alius Carolus fuisset. Eminent ut sol inter sidera, Carolus magnus Princeps laudatissimus, alter Ecclesiae Catholicae Constantinus, alijs tamen non defuerunt vires, non mens, non laus. Similiter corrigendi sunt illi qui sedem Episcopalem Willibrordo datam asserunt à Pipino Francorum Rege, cum dicere debuissent à Pipino Herstallo Pipini Francorum Regis auo paterno.

DISSERTATIO LXXX.

De Coenobitica Ecclesia à S. Willibrordo
Traiecti erecta.

Sanctus Willibrordus ipse Coenobita statim Ultraiecti congregationem monasteriumque Coenobitarum ordinavit, quemadmodum cum alijs testatur Becanus. Verum quia nomina Monasterium, Coenobium, congregatio Coenobitalis, Coenobita, &c. varijs hominum generibus in communi viventibus attribuuntur, Quaestio est, cuius qualitatis, cuius formae Coenobitas Ultraiecti siue in Ecclesia S. Salvatoris, siue S. Martini plantarit. Non desunt qui Monachorum congregationem factam autumant, forsitan quia & ipse Willibrordus